

3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia prawa do bycia wysłuchanym.
 - Podniesiono, że strona skarżąca nie uczestniczyła w postępowaniu administracyjnym, które Komisja przeprowadziła w celu podjęcia decyzji, czy polecić przedstawicielstwu europejskiemu w Ankarze zatwierdzenie likwidacji gwarancji.
4. Zarzut czwarty dotyczący naruszenia zasady proporcjonalności.
 - Skarżąca twierdzi, że Komisja naruszyła zasadę proporcjonalności, ponieważ nie wyważyła żądania instytucji zamawiającej i kwot należnych skarżącej.
5. Zarzut piąty dotyczący oczywistego błędu w ocenie warunków likwidacji gwarancji.
 - Podniesiono, że zaskarżona decyzja jest obarczona oczywistym błędem w ocenie przesłanek, z których wszystkie dotyczą rzekomego naruszenia umowy o świadczenie usług, mających zastosowanie do likwidacji gwarancji.

(¹) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 966/2012 z dnia 25 października 2012 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 (Dz.U. 2012 L 298, s. 1).

(²) Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 1268/2012 z dnia 29 października 2012 r. w sprawie zasad stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 966/2012 w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii (Dz.U. 2012 L 362, s. 1).

**Skarga wniesiona w dniu 21 stycznia 2021 r. – L'Oréal/ EUIPO – Debonair Trading Internacional
(SO COUTURE)**

(Sprawa T-30/21)

(2021/C 128/47)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: L'Oréal (Clichy, Francja) (przedstawiciele: adwokaci M. Treis i E. Strobel)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Debonair Trading Internacional Lda (Funchal, Portugalia)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Zgłaszający sporny znak towarowy: Strona skarżąca

Sporny znak towarowy: Słowny unijny znak towarowy „SO COUTURE” – zgłoszenie nr 12 194 015

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Piątej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 3 listopada 2020 r. w sprawie R 158/2016-5

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie EUIPO i interwenienta kosztami postępowania.

Podniesiony zarzut

- Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001 przy dokonywaniu całościowej oceny i oceny prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd.

Skarga wniesiona w dniu 21 stycznia 2021 – PZ / Komisja**(Sprawa T-49/21)**

(2021/C 128/48)

*Język postępowania: angielski***Strony***Strona skarżąca:* PZ (przedstawiciele: adwokaci S. Rodrigues i A. Champetier)*Strona pozwana:* Komisja Europejska**Żądania**

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności sprawozdania z oceny rocznej za rok 2019 obejmującego okres od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia 2019 r. i przekazanego stronie skarżącej w dniu 19 lutego 2020 r.;
- w stosownym przypadku – stwierdzenie nieważności również decyzji z dnia 23 października 2020 r. (doręczonej stronie skarżącej w dniu 30 października 2020 r.) oddalającej zażalenie strony skarżącej z dnia 26 czerwca 2020 r. oraz
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący oczywistego błędu w ocenie popełnionego przez stronę pozwaną.
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia przez stronę pozwaną obowiązku uzasadnienia.
3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia prawa strony skarżącej do bycia wysłuchanym.
4. Zarzut czwarty dotyczący braku niezależności osoby dokonującej oceny.

Skarga wniesiona w dniu 25 stycznia 2021 r. – ClientEarth / Komisja**(Sprawa T-52/21)**

(2021/C 128/49)

*Język postępowania: angielski***Strony***Strona skarżąca:* ClientEarth AISBL (Bruksela, Belgia) (przedstawiciel: adwokat O. Brouwer)*Strona pozwana:* Komisja Europejska**Żądania**

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności dorozumianej decyzji strony pozwanej z dnia 16 listopada 2020 r., w której odmówiła ona udzielenia dostępu do niektórych wnioskowanych dokumentów dotyczących kontroli rybołówstwa na podstawie rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 ⁽¹⁾ i rozporządzenia (WE) nr 1367/2006 ⁽²⁾;